

1975. évi 1. törvényerejű rendelet

a Magyar Népköztársaság és a Mongol Népköztársaság között Budapesten, 1974. június 27-én aláírt konzuli egyezmény és az egyezményhez tartozó jegyzőkönyv kihirdetéséről¹

Hatályos: 1990. 12. 31. –

(Az egyezmény megerősítő okiratainak kicserélése Ulánbátorban, 1974. október 15-én megtörtént.)

1. § A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Magyar Népköztársaság és a Mongol Népköztársaság között Budapesten, 1974. június 27-én aláírt konzuli egyezményt és az egyezményhez tartozó jegyzőkönyvet e törvényerejű rendelettel kihirdeti.

2. § Az egyezmény és a jegyzőkönyv eredeti magyar nyelvű szövege a következő:

KONZULI EGYEZMÉNY

a Magyar Népköztársaság és a Mongol Népköztársaság között

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa és a Mongol Népköztársaság Nagy Népi Huraljának Elnöksége attól az óhajtól vezetve, hogy a Magyar Népköztársaság és a Mongol Népköztársaság között Ulánbátorban az 1965. évi október hó 2. napján aláírt Barátsági és Együttműködési Szerződés alapján a két állam közötti baráti kapcsolatokat továbbfejlesszék; figyelembe véve, hogy a Magyar Népköztársaság és a Mongol Népköztársaság között Budapesten, az 1963. évi július hó 10. napján aláírt Konzuli Egyezmény megújításra vár; elhatározták, hogy konzuli egyezményt kötnek és e célból Meghatalmazottaikká kinevezték:
a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa
Puja Frigyes külügyminisztert,
a Mongol Népköztársaság Nagy Népi Huraljának Elnöksége
Londongijn Rincsin külügyminisztert,
akik az alábbiakban állapodtak meg:

I. fejezet

Meghatározások

1. cikk

Az Egyezményben használt alábbi meghatározásoknak a következő a jelentése:

1. „Konzulátuson” a főkonzulátust, a konzulátust, az alkonzulátust és a konzuli ügynökséget kell érteni.
2. „A konzulátus vezetőjén” a főkonzult, a konzult, az alkonzult, illetőleg a konzuli ügynököt kell érteni, aki a konzulátust vezeti.
3. „Konzuli tisztviselőn” kell érteni minden olyan személyt - ideértve a konzulátus vezetőjét is -, akit konzuli feladatok ellátására hatalmaztak fel. A „konzuli tisztviselő” fogalma magában foglalja azt a személyt is, akit a konzulátusra konzuli szolgálat megtanulása céljából küldenek (gyakornokok).
4. „A konzulátus munkatársán” olyan személyt kell érteni, aki nem konzuli tisztviselő és a konzulátuson igazgatási, illetőleg műszaki feladatokat lát el. „A konzulátus munkatársán” kell érteni továbbá a konzulátus kiegészítő személyzetének tagját is.
5. „Hajón” a küldő állam lobogójának használatára jogosult hajót kell érteni.

II. fejezet

Konzulátus létesítése. A konzuli tisztviselő kinevezése

2. cikk

- (1) Konzulátust a fogadó államban csak ennek az államnak a beleegyezésével lehet létesíteni.
- (2) A konzulátus székhelyét, rangját és a konzuli kerületet a küldő állam és a fogadó állam közös megegyezéssel állapítja meg.

3. cikk

(1) A küldő állam a konzulátus vezetőjének kinevezése előtt diplomáciai úton megkéri a fogadó állam hozzájárulását a kinevezéshez.

(2) A küldő állam diplomáciai képviselte útján megküldi a fogadó állam külügyminisztériumának a konzuli kinevezési okiratot (konzuli pátens), vagy a konzulátus vezetőjének kinevezéséről szóló más okiratot. Ebben fel kell tüntetni a konzulátus vezetőjének családi és utónevét, állampolgárságát, rangját, a konzuli kerületet, amelyben a konzuli tevékenységet ki fogja fejteni és a konzulátus székhelyét.

(3) A fogadó állam a kinevezési okirat, vagy a konzulátus vezetőjének kinevezéséről szóló más okirat bemutatása után lehetőleg rövid időn belül kiállítja részére a működési engedélyt (exequatur) vagy más engedélyt.

(4) A fogadó állam a működési engedély vagy más engedély megadása előtt hozzájárulhat ahhoz, hogy a konzulátus vezetője ideiglenesen ellássa a feladatát.

(5) A konzulátus vezetője az után kezdheti meg feladatainak ellátását, miután a fogadó állam részére a működési engedélyt vagy más engedélyt megadta.

(6) A fogadó állam hatóságai a működési engedély vagy más engedély megadásakor, illetőleg az ideiglenes hozzájáruláskor megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a konzulátus vezetője a feladatait elláthassa.

4. cikk

A küldő állam közli a fogadó állam külügyminisztériumával azoknak a konzuli tisztviselőknek a családi és utónevét, állampolgárságát, rangját és beosztását, akiket a konzulátusra nem a konzulátus vezetőjének nevez ki.

5. cikk

Konzuli tisztviselő csak a küldő állam állampolgára lehet.

6. cikk

A fogadó állam diplomáciai úton bármikor - anélkül, hogy a döntését meg kellene indokolnia - közölheti a küldő állammal, hogy a konzulátus vezetőjének működési engedélyét (exequatur), vagy más engedélyt visszavonja, illetőleg, hogy a konzuli tisztviselő vagy a konzulátus munkatársa elfogadhatatlan. Ilyen közlés esetén a küldő állam visszahívja a konzulátus vezetőjét, a konzuli tisztviselőt, illetőleg a konzulátus munkatársát. Ha a küldő állam ésszerű időn belül nem tesz eleget e kötelezettségének, a fogadó állam megtagadhatja, hogy az ilyen személyt konzuli tisztviselőnek, illetőleg a konzulátus munkatársának elismerje.

III. fejezet

Kiváltságok, könnyítések és mentességek

7. cikk

A fogadó állam gondoskodik a konzuli tisztviselő védelméről és megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a konzuli tisztviselő feladatait elláthassa, s hogy élvezhesse azokat a jogokat, kiváltságokat és mentességeket, amelyeket ez az

Egyezmény és a fogadó állam jogszabályai biztosítanak. A fogadó állam megteszi a szükséges intézkedéseket a konzulátus és a konzuli tisztviselő lakásának védelmére.

8. cikk

(1) Ha a konzulátus vezetője bármilyen ok miatt nem láthatja el a feladatát, vagy ha a konzulátus vezetőjének hivatala ideiglenesen nincs betöltve, a küldő állam a konzulátus ideiglenes vezetésével megbízhatja e konzulátus vagy a fogadó államban működő másik konzulátusa konzuli tisztviselőjét, illetőleg a fogadó államban működő diplomáciai képviselő diplomáciai személyzetének egyik tagját. Ennek a személynek családi és utónevét előzetesen közölni kell a fogadó állam külügyminisztériumával.

(2) A konzulátus ideiglenes vezetésével megbízott személy a konzulátus vezetőjének feladatát látja el. Ugyanazok a kötelezettségek terhelik és ugyanazok a jogok, kiváltságok és mentességek illetik meg, mintha a 3. cikk rendelkezéseinek megfelelően nevezték volna ki.

(3) Ha az e cikk (1) bekezdésében foglaltak szerint a konzulátus ideiglenes vezetésével a küldő állam diplomáciai képviselője diplomáciai személyzetének tagját bízták meg, e megbízás nem érinti diplomáciai kiváltságait és mentességeit.

9. cikk

(1) Ennek az Egyezménynek a konzuli tisztviselők jogairól és kötelességeiről szóló rendelkezései kiterjednek a küldő államnak a fogadó államban levő diplomáciai képviselője diplomáciai személyzetének azokra a tagjaira is, akik konzuli feladatokat látnak el.

(2) Az (1) bekezdésben említett személyek konzuli tevékenysége nem érinti diplomáciai kiváltságaikat és mentességeiket.

10. cikk

(1) A küldő állam a fogadó államban a fogadó állam jogszabályainak megfelelően földterületek, épületek vagy épületrészek tekintetében tulajdonjogot vagy bérleti jogot szerezhethet a konzulátus, valamint a konzuli tisztviselők, illetőleg a konzulátus munkatársainak lakása céljára.

(2) A fogadó állam szükség esetén segítséget nyújt a küldő államnak földterületek, épületek, épületrészek tulajdonjogának vagy bérleti jogának a fent említett célokra történő megszerzéséhez.

11. cikk

(1) A küldő állam konzuli címerét, valamint a küldő és a fogadó állam nyelvén a konzulátus elnevezését el lehet helyezni azon az épületen, amelyben a konzulátus van.

(2) A konzulátusra, valamint a konzulátus vezetőjének lakására ki lehet tűzni a küldő állam zászlóját.

(3) A konzulátus vezetője a közlekedési eszközeire (gépkocsira, hajóra) is kitűzheti a küldő állam zászlóját.

12. cikk

(1) A kizárólag konzulátus céljaira használt épület vagy épületrész, valamint az ezekhez tartozó földterület sérthetetlen. A fogadó állam hatóságai a konzulátus vezetőjének vagy a küldő állam diplomáciai képviselője vezetőjének, illetőleg az általuk erre feljogosított személynek engedélye nélkül nem léphetnek be a kizárólag konzuli célokra használt épületbe, épületrészbe, valamint az ezekhez tartozó földterületre.

(2) Az e cikk (1) bekezdésének rendelkezései vonatkoznak a konzuli tisztviselő és a konzulátus munkatársa lakására is.

13. cikk

A konzuli irattár mindig és az elhelyezéstől függetlenül sérthetetlen. Nem hivatalos iratokat a konzuli irattárban nem szabad őrizni.

14. cikk

(1) A konzulátusnak jogában áll, hogy kapcsolatot tartson kormányával, valamint a küldő államnak a fogadó államban levő diplomáciai képviselőjével és konzulátusaival. Erre a célra a konzulátus igénybe veheti a hírközlés valamennyi szokásos eszközét, rejtjelt, futárokat és lepecsételt küldeményeket (zsákok, táskák stb.). Rádióadóállomást a konzulátus csak a fogadó állam hozzájárulásával létesíthet és használhat.

A hírközlés szokásos eszközeinek használatánál a konzulátusra ugyanazok a díjszabások érvényesek, mint a diplomáciai képviselőre.

(2) A konzulátus hivatalos levelezése - tekintet nélkül arra, hogy milyen hírközlő eszköz használatáról van szó -, valamint a konzulátus lepecsételt és a hivatalos jellegükre utaló, jól látható külső jellel megkülönböztetett küldeményei sérthetetlenek. Azokat a fogadó állam hatóságai nem ellenőrizhetik és nem tarthatják vissza.

(3) A konzuli küldeményeket szállító személyt a fogadó állam ugyanolyan jogokban, kiváltságokban és mentességekben részesíti, mint a küldő állam diplomáciai futárját.

(4) A konzuli küldeményt rá lehet bízni hajó vagy repülőgép parancsnokára. A parancsnokot okirattal kell ellátni, s ebben meg kell jelölni a küldemény darabszámát; a parancsnokot azonban nem lehet konzuli futárnak tekinteni. A konzuli tisztviselő a küldeményt akadályoztatás nélkül közvetlenül veheti át a hajó vagy a repülőgép parancsnokától, illetőleg neki átadhatja.

15. cikk

A konzuli tisztviselő és a konzulátus munkatársának személye sérthetetlen. Nem lehet őket letartóztatni, sem személyes szabadságukban más módon korlátozni. A fogadó állam köteles számukra a kellő tiszteletet megadni és minden szükséges intézkedést megtenni, hogy személyük, szabadságuk, vagy hivatali méltóságuk bármilyen megsértését megelőzze.

16. cikk

(1) A konzuli tisztviselő és a konzulátus munkatársa mentes a fogadó állam joghatósága alól, kivéve a diplomáciai kapcsolatokról szóló, 1961. április 18-án aláírt Bécsi Szerződés 31. cikke 1. pontjának *a)*, *b)* és *c)* alpontjában, valamint a 3. pontjában meghatározott eseteket.

(2) A konzuli tisztviselővel, illetőleg a konzulátus munkatársával együtt élő családtagok olyan mértékben mentesek a fogadó állam joghatósága alól és olyan személyes sérthetetlenséget élveznek, mint a konzuli tisztviselő vagy a konzulátus munkatársa.

(3) A küldő állam lemondhat a konzuli tisztviselő, a konzulátus munkatársa és családtagjai joghatóság alóli mentességéről. A lemondásnak kifejezettnak kell lennie, s azt írásban kell megtenni.

A joghatóság alóli mentességről való lemondás polgári jogi és államigazgatási ügyekben nem jelent lemondást a meghozott határozat végrehajtása alóli mentességről. Ez utóbbiról külön lemondásra van szükség.

(4) Ha az e cikk rendelkezései szerint a fogadó állam joghatósága alól mentes személy keresetet indít, az alapkeresettel összefüggő viszontkereset tekintetében nem hivatkozhat a joghatóság alóli mentességére.

17. cikk

(1) A konzuli tisztviselő nem köteles tanúvallomást tenni.

(2) A konzuli tisztviselő vagy a konzulátus munkatársa, ha nem a fogadó állam állampolgára, felkérésre a küldő állam beleegyezése esetén tanúvallomást tehet.

(3) Nem lehet kényszerítő intézkedést alkalmazni abból a célból, hogy a konzuli tisztviselő vagy a konzulátus munkatársa, aki nem a fogadó állam állampolgára, tanúvallomást tegyen, vagy e célból bíróság előtt megjelenjen, és nem lehet őt felelősségre vonni a vallomástétel vagy a bíróság előtti megjelenés megtagadása miatt.

(4) A konzulátus munkatársa, akire a jelen cikk (2) és (3) bekezdésének rendelkezései nem terjednek ki, megtagadhatja, hogy tanúvallomást tegyen a hivatali tevékenységét érintő körülményekről.

(5) A (2) bekezdésben meghatározott esetben minden ésszerű intézkedést meg kell tenni annak érdekében, hogy a tanúvallomás megtétele a konzulátus munkáját ne zavarja. Ha lehetséges, tanúvallomást szóban vagy írásban a konzulátuson vagy a konzuli tisztviselő, illetőleg a konzuli munkatárs lakásán is meg lehet tenni.

(6) E cikk rendelkezései egyaránt vonatkoznak a bírósági és az államigazgatási szervek eljárására.

(7) Az e cikkben foglaltak kiterjednek a konzuli tisztviselő és a konzulátus munkatársa családtagjaira is, ha velük együtt élnek és nem a fogadó állam állampolgárai.

18. cikk

A konzuli tisztviselő, a konzulátus munkatársa, valamint az e személyekkel együtt élő családtagok mentesek a fogadó államban a fegyveres erőknél teljesítendő szolgálat, valamint bármilyen fajta kötelező közérdekű szolgálat alól.

19. cikk

A konzuli tisztviselő és a konzulátus munkatársa, valamint a velük együtt élő családtagjaik mentesek minden olyan kötelezettség alól, amely a fogadó állam jogszabályai szerint a külföldiekre a nyilvántartásuk, a lakhatási vagy a letelepedési engedélyük, valamint a más hasonló jellegű kötelezettségeik tekintetében fennállnak.

20. cikk

- (1) A küldő állam a fogadó államban mentes minden adó és illeték kivetése és behajtása alól:
- a kizárólag konzuli célokat szolgáló olyan földterületek, épületek és épületrészek tekintetében, ideértve a konzuli tisztviselő és a konzulátus munkatársának lakását is, amelyek a küldő állam vagy a nevében eljáró természetes vagy jogi személy tulajdonában vannak, illetőleg bérli azokat;
 - az ilyen ingatlanok megszerzésére vonatkozó megállapodás vagy más okirat tekintetében, ha a küldő állam ezeket az ingatlanokat kizárólag konzuli célokra szerzi meg.
- (2) Az e cikk (1) bekezdésében foglaltak nem érintik a szolgáltatások igénybevételéért járó díjakat.

21. cikk

A fogadó állam nem vet ki és nem hajt be semmilyen adót és illetéket a küldő állam tulajdonában, birtokában, illetőleg használatában levő konzuli célokat szolgáló ingó vagyronra vagy annak megszerzésével kapcsolatban, amit a küldő állam más esetben a jogszabályok alapján köteles lenne fizetni.

22. cikk

A konzuli tisztviselő és a konzulátus munkatársa a fogadó államban mentesül minden olyan adó, vagy bármely ehhez hasonló jellegű illeték fizetése alól, amelyet a fogadó állam a szolgálati kötelezettségek teljesítése alapján kapott munkabérekre vet ki és von le.

23. cikk

- (1) A konzuli tisztviselő, a konzulátus munkatársa és a velük együtt élő családtagjaik mentesek minden országos, regionális és helyi adó és illeték alól.
- (2) Az e cikk (1) bekezdésében foglalt mentességek nem vonatkoznak:
- a) az áruk, vagy szolgáltatások árába rendszerint belefoglalt közvetett adókra;
 - b) a fogadó állam területén levő személyi tulajdonban álló ingatlanok után járó adókra és illetékekre, az Egyezmény 20. cikke rendelkezéseinek fenntartásával;
 - c) a fogadó állam által kirótt öröklési és tulajdonátruházási adókra és illetékekre;
 - d) a fogadó államban levő forrásból eredő magánjövedelem után járó adókra és illetékekre;
 - e) azokra az adókra és illetékekre, amelyeket a jogügyletekre és ezen jogügyleteket magukba foglaló vagy jogügyleteket érintő okiratokra, ideértve az állami illetékeket is (mindenfajta bélyeg illeték) s amelyeket az ilyen jogügyletekkel kapcsolatban kivetnek, vagy behajtanak, az Egyezmény 20. cikke rendelkezéseinek fenntartásával;
 - f) az igénybe vett szolgáltatások díjaira.

24. cikk